

Adresseliste

Deres ref

Vår ref
12/3241

Dato
30. mai 2013

Høring av forslag endringer i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag samt invitasjon til å søke om å delta i forsøksordning med etablering av snøscooterløyper

1. Innledning

Høring av forslag til forskriftsendringer

Miljøverndepartementet sender med dette på høring forslag til endringer i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag 15. mai 1988. Forslagene gjelder åpning for etablering av tilførselsløyper til løypenett i naboland samt utvidet adgang til etablering av tilførselsløyper fra reiselivsbedrifter i Nord-Troms og Finnmark til det åpne løypenettet. I tillegg foreslås enkelte andre endringer.

Liste over høringsinstanser følger vedlagt. Vi ber høringsinstansene vurdere om forslaget også bør forelegges underliggende organer mv. som ikke er oppført på lista. Høringsbrevet er også tilgjengelig elektronisk på www.regjeringen.no/md.

Høringsfristen er 27. juni 2013.

Merknader til forslaget bes sendt elektronisk i Word-format (ikke som PDF-fil) til Miljøverndepartementet på e-postadressen postmottak@md.dep.no.

Invitasjon til å delta i forsøksordning

Miljøverndepartementet inviterer gjennom dette brevet også kommuner som ligger i

det distriktpolitiske virkeområdet til å søke om å delta i en forsøksordning i perioden 2014-2018 der kommunene kan etablere snøscooterløyper gjennom arealplanlegging etter plan- og bygningsloven. Ordningen i den enkelte kommune vil følge de regler som gjelder for forsøk etter lov 26. juni 1992 nr. 87 om forsøk i offentlig forvaltning (forsøksloven).

Søknadsfristen er 1. september 2013.

Søknad sendes elektronisk til Miljøverndepartementet på e-postadressen postmottak@md.dep.no. For nærmere informasjon om søknaden, se punkt 4 nedenfor.

Spørsmål om forslaget til forskriftsendringer eller forsøksordningen kan rettes til seniorrådgiver Hege Feiring i Miljøverndepartementet på e-postadresse hege.feiring@md.dep.no, eller på tlf. 22 24 58 91.

2. Bakgrunnen for forslagene til forskriftsendringer og for ny forsøksordning

Utgangspunktet er at all motorisert ferdsel i utmark er forbudt, på både bar og snødekt mark, jf. § 3 i lov om motorferdsel i utmark av 10. juni 1977 nr. 82 (motorferdselloven). Motorferdselloven og forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag 15. mai 1988 (nasjonal forskrift) gjør imidlertid gjort flere unntak for dette forbudet. Unntakene knytter seg i all hovedsak til nyttekjøring. Det fremgår av motorferdsellovens forarbeider at utgangspunktet for reguleringen av motorisert ferdsel i utmark er å søke å begrense ferdselen til formål og behov som har en allment akseptert nytteverdi, og derved begrense unødvendig kjøring og fornøyleskjøring. Samtidig skal regelverket sikre at den kjøring som er tillatt skjer til minst mulig skade og ulempe for naturmiljø og friluftsliv.

Regelverket åpner i dag ikke for fornøyleskjøring, bortsett fra i Nord-Troms og Finnmark hvor det gjelder egne regler. Her er kan Fylkesmannen legge ut løyper etter forslag fra kommunestyrene. Løypene er åpne for allmennheten og for tuoperatører/snøscooterturisme.

I de senere årene har blant annet flere kommunestyre og fylkesting fremmet ønske om etablering av snøscooterløyper for fornøyleskjøring, både som tilbud til allmennheten og til bruk i reiselivssammenheng, idet snøscooterturisme kan være en viktig inntektskilde enkelte steder. Blant annet har det vært fremmet ønsker om løyper som fører til løypenett i Sverige.

Departementet foreslår at det i grensekommuner åpnes for at Fylkesmannen etter forslag fra kommunestyrene kan etablere tilførselsløyper til nabolandet.

Departementet mener vi i dag vet for lite om konsekvensene for naturmangfold, friluftsliv og folkehelse, både på kort og lang sikt, til at det er forsvarlig å åpne for

etablering av snøscooterløyper for fornøyelseskjøring over hele landet. Forsøksordningen med lokal forvaltning av motorferdsel som ble etablert i 2000 og som i dag omfatter 7 kommuner har etter departementet syn ikke gitt tilstrekkelige svar på effekten for friluftsliv og naturmangfold av en generell åpning for etablering av snøscooterløyper, for eksempel virkningen av å åpne for løyper i mer befolkningstette områder og heller ikke erfaringer om effekter av nettverk med løyper for fornøyelseskjøring mellom flere tilgrensende kommuner. Departementet foreslår derfor en ordning der inntil 40 kommuner som ligger i det distriktpolitiske virkeområdet skal kunne etablere løyper for fornøyelseskjøring med snøscooter i en avgrenset periode på inntil fire år med mulighet for ett års forlengelse i perioden 2014 til og med 2018. Kommunene skal velges ut etter søknad. Ordningen skal evalueres løpende. Evalueringen bekostes av staten.

En slik ordning vil kunne gi oss verdifull kunnskap som vi kan bruke ved senere vurderinger av spørsmålet om fornøyelseskjøring med snøscooter i utmark.

3. Næringskjøring

Regjeringen ønsker å utvide adgangen til næringskjøring gjennom åpning for fornøyelseskjøring som del av utmarksnæring i form av snøscootersafari etter løype. Slik reiselivsvirksomhet skal forutsette løyve.

Høringsinstansens inviteres til å komme med synspunkter på hvordan en slik ordning kan utformes.

4. Forsøksordning med etablering av snøscooterløyper

Ordningen skal omfatte inntil 40 kommuner som velges ut av departementet etter søknad. Kommunene må ligge innenfor det distriktpolitiske virkeområdet. I de 40 vil de 7 kommunene som er med i det eksisterende forsøksprosjektet for lokal forvaltning av motorferdsel i utmark inngå, forutsatt at de ønsker det og søker innen fristen og de rammer og vilkår som gjelder for forsøket. Det eksisterende forsøksprosjektet vil avvikles, se nærmere om dette nedenfor.

Kommunene som velges ut til å delta vil kunne etablere snøscooterløyper for kjøring med snøscooter gjennom arealplanlegging etter plan- og bygningsloven.

Fornøyelseskjøring er som hovedregel ikke tillatt etter dagens regelverk. I kommunene som deltar i ordningen vil fornøyelseskjøring med snøscooter være tillatt, men kun i løypene som er etablert for dette formålet av kommunen og i henhold til nærmere retningslinjer fra kommunen.

Hensikten med forsøksordningen er blant annet å undersøke virkningene for naturmangfold, friluftsliv og folkehelse når kommunene gis myndighet til å etablere løyper for fornøyelseskjøring med snøscooter. Blant annet er det behov for mer kunnskap om hvilke arter og økosystemer som er sårbare for motorferdsel og hvordan disse bør hensyntas i planleggingen, hvor de aktuelle artene finnes, om ordningen

medfører økning i antall snøscootere og generelt økt motorisert ferdsel i utmarka, hvordan dette påvirker friluftslivet og holdninger til bruk av motorkjøretøy i utmark generelt og eventuelle konsekvenser for folkehelsa. Departementet ønsker også å se på om åpning for fornøyleskjøring påvirker kommunens dispensasjonspraksis på motorferdselområdet og eventuelle distriktpolitiske effekter ordningen har, herunder effekter for lokalt næringsliv.

Kunnskapen om virkningen skal skje gjennom en løpende følgeevaluering fra ulike fagmiljøer. Evalueringen vil skje i regi av Miljøverndepartementet og Direktoratet for naturforvaltning. Kommunene som deltar forplikter seg til å bidra til gjennomføring av evalueringen gjennom utveksling av informasjon m.v., både underveis i perioden og i etterkant. Plandokumenter, utredninger og kartlegginger som kommunene bruker og/eller utarbeider i forbindelse med arbeidet med etablering av løyper, skal gjøres tilgjengelig for Direktoratet for naturforvaltning.

Ordningen vil etableres som et forsøk etter lov om forsøk i offentlig forvaltning. Ordningen er tidsbegrenset og gjelder for inntil fire år med mulighet for ett års forlengelse i perioden 2014-2018, jf. forsøksloven § 3 siste ledd. Nærmere rammer og vilkår for ordningen vil fremgå av egne forskrifter for ordningen. Utkast til forskrifter følger vedlagt.

Gjennom forskriftene fastsettes rammer og vilkår for planleggingen som har som mål å sikre at blant annet hensyn til friluftsliv og naturmangfold blir tilstrekkelig ivaretatt. Det vil gjelde et absolutt forbud mot å opprette løyper i verneområder, foreslåtte verneområder og nasjonale villreinområder.

Løypene skal ikke være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften, og bør søkes unngått i inngrepsfrie naturområder som er 3 eller flere kilometer fra et teknisk inngrep. Kommunen skal videre ta hensyn til virkninger for friluftsliv, fugle- og dyrearter og økosystemer som er sårbare for motorferdsel, ulemper for bolig- og hytteområder, fare for negative effekter på kulturminner og kulturmiljø.

Under planarbeidet må kommunen, dersom dette ikke er gjort tidligere, foreta en kartlegging og verdsetting av friluftsområdene der løypene planlegges. Kartleggingen og verdsettingen skal skje med utgangspunkt i Direktoratet for naturforvaltnings håndbok 25-2004. Kommunen skal vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftsområder i kommunen. Kommunen skal videre utrede virkningene av snøscooterløypene for naturmangfold i og friluftsliv. Utredningen skal fremgå av planbeskrivelsen når planen sendes på offentlig ettersyn, jf. plan- og bygningsloven § 4-2 første ledd.

Forsøksordningen gir kun hjemmel for etablering av løyper for kjøring med snøscooter på snødekt mark. Det er en forutsetning av løypene etableres uten terrenginngrep.

I den senere tid har man sett flere alvorlige ulykker der snøscootere har vært involvert. For å begrense ulykkesrisikoen skal løypene ikke etableres i skredutsatte områder og i bratt terreng. Kommunen skal videre sette vilkår for bruken av løypene, herunder tidspunkt og tidsrom for kjøring (når på dagen, ukedager/helger/høytider, når på året m.v.)

Løypene kan angis i kommuneplan eller reguleringsplan. Hvis kommunen ønsker å behandle løypene gjennom egen planprosess kan det for eksempel skje som delrevisjon av de aktuelle områdene, eller gjennom utarbeiding av egen kommunedelplan for formålet dersom det gjelder et avgrenset geografisk areal i kommunen. For øvrig vil de vanlige prosessreglene for behandling av kommuneplan følges. Der kommunen har behov for en mer detaljert vurdering av løypene, for eksempel pga. berøring med andre bruksområder (hytteområder, boligområder m.v.), vil reguleringsplan være aktuelt.

Etablering av løyper gjennom arealplanlegging innebærer at plan- og bygningslovens regler om involvering av berørte interessegrupper kommer til anvendelse. Det åpner for at slike grupper får anledning til å komme til orde i beslutningsprosessen. Det er en forutsetning at næringsinteresser (herunder reindriftsnæringa), beboerforeninger, grunneiere, turlag og andre friluftsansjoner, miljøorganisasjoner, velforeninger, hytteforeninger og lignende får anledning til å uttale seg.

Kommunen kan bare vedta snøscooterløyper på eiendommer der grunneiere har samtykket.

Nærmere om hvem som kan søke og søknadsprosess

Alle kommuner som ligger innenfor det distriktpolitiske virkemiddelområdet sone II, III og IV kan søke om å delta i ordningen. De sju kommunene som omfattes av det eksisterende forsøksprosjektet for lokal forvaltning av motorferdsel i utmark er garantert deltakelse i forsøket forutsatt at de søker innen fristen og innenfor de rammer og vilkår som gjelder for ordningen. Se nærmere om dette nedenfor.

Departementet ønsker at ordningen skal gi et bredt erfaringsgrunnlag. I utvelgingen av kommuner vil departementet derfor legge vekt på å få med kommuner med ulikt folketall og bosettingsmønster, kommuner med ulik geografi (skog, fjell, lavland) og kommuner med ulikt omfang av snøscooterkjøring i dag. Departementet ønsker videre deltakelse både fra kommuner som i samarbeid med andre kommuner kan gi erfaringer med løypenettverk som strekker seg over kommunegrensene, og fra kommuner der slikt samarbeid ikke er aktuelt.

Departementet vil i utvelgelsen også se hen til om kommunen kan trekke fram konkrete utfordringer og problemstillinger som kan være interessante å følge opp i forvaltnings- og forskningssammenheng

Departementet ber på denne bakgrunn om at kommunene i søknaden redegjør hvorfor den ønsker å delta i ordningen og i tillegg kort redegjør for

- innbyggertall og bosettingsmønster
- om det er store hytteområder i kommunen
- om snøscooterløypene vil ligge i skog, i fjellterreng, i lavlandet, i eller ved by/tettsted
- omfanget av og interessen for snøscooterkjøring i kommunen i dag
- andre opplysninger som kan være av betydning for departementets vurdering av søknaden

For søknadsfrist og informasjon om hvor søknaden skal sendes, se innledningsvis i brevet her.

Nærmere om de formelle rammene for ordningen, herunder prosessen for fastsetting av forskrifter for ordningen

Ordningen i den enkelte kommune etableres som et forsøk etter lov 26. juni 1992 nr 87 om forsøk i offentlig forvaltning (forsøksloven) og vil derfor følge de regler som gjelder for slike forsøk.

Forsøk etter forsøksloven innebærer at det fastsettes egne forskrifter for gjennomføringen av det enkelte forsøk, til erstatning for de lover og forskrifter som skal avvikes. De nærmere rammene som skal gjelde for forsøket vil altså fremgå av forskriftene for forsøket. Forskriftene fastsettes av det enkelte kommunestyre etter de alminnelige reglene for saksbehandling i kommuneloven. Forskriftene skal deretter godkjennes av Kommunaldepartementet, som har fagansvaret for forsøksloven.

I dette tilfellet dreier det seg om et statlig initiert og styrt forsøk, og kommuner som skal delta vil derfor kun få godkjent forskrifter lik de som er vedlagt her. Anmodning om godkjenning av forskrifter sendes via Miljøverndepartementet før oversending til Kommunal- og regionaldepartementet.

Forholdet til det eksisterende forsøket med lokal forvaltning av motorferdsel i utmark **Det eksisterende forsøksprosjektet med lokal forvaltning av motorferdsel i utmark avikles med virkning fra 1. mai 2014.**

De sju kommunene som er med i det eksisterende forsøksprosjektet (Lom, Røros, Stor-Elvdal, Sirdal, Vinje, Hattfjelldal og Fauske) vil få delta i den nye ordningen forutsatt at de ønsker det og søker innen fristen og innenfor de rammer og vilkår som gjelder for ordningen.

Hovedmålsettingen for det eksisterende forsøket har vært å undersøke om motorferdselpolitikken i kommunen blir mer enhetlig og konsekvent og om støy- og den totale trafikkbelastningen reduseres når kommunens motorferdselpraksis kobles til kommunale planvedtak og planprosesser. Forsøket omfatter hele kommunens

motorferdselpolitikk, både på barmark og snø, der kommunen skal dele inn sine arealer i soner der motorferdsel kan foregå og soner der motorferdsel ikke kan foregå. Det vil si at all motorferdsel i kommunen (blant annet tillatelses- og dispensasjonspraksis på snødekt og barmark og ferdsel med både motorkjøretøyer, motorfartøyer og luftfartøyer) skal være forankret i plan. Kommunene er samtidig gitt større frihet på hele motorferdsselfeltet til å bestemme hva slags kjøring som skal være tillatt og ikke, blant annet ved at nasjonal forskrift for bruk av motorkjøretøy i utmark ikke gjelder. Kommuneplanen har direkte rettslig virkning for motorferdselen og vedtektene åpner blant annet for at kommuneplanens arealdel med tilhørende bestemmelser gir direkte hjemmel for kjøring i utmark og vassdrag.

I den nye ordningen er formålet å undersøke virkningene for naturmangfold, friluftsliv og folkehelse når kommunene gis myndighet til å etablere løyper for fornøyleskjøring med snøscooter. Ordningen er således betydelig mer spesifikk enn eksisterende forsøksordning. Det vil kun være traseer for snøscooterløyper som kommunen må behandle i plan. For annen motorferdsel vil motorferdselloven og nasjonal forskrift gjelde fullt ut.

Kommunene vil som før ha anledning til å gjøre øvrig motorferdsel til et tema i den kommunale planleggingen, innenfor rammene av motorferdselloven og den nasjonale forskriften. På den måten vil motorferdsels spørsmålet gjøres til gjenstand for helhetlige overveielser i kommunen, og denne form for disponering av arealer vil kunne ses i sammenheng med øvrig arealdisponering. Behandling av motorferdsel i kommuneplanen og eventuelt reguleringsplaner gir imidlertid ikke noe selvstendig rettsgrunnlag for motorferdsel i kommunen.

5. Forskriftsendringene

Tilførselsløyper til løypenett i Sverige

Departementet foreslår at det åpnes for at Fylkesmannen i kommuner som grenser til Sverige kan legge ut løyper for persontransport som fører til åpne løyper på svensk side. For kommuner som grenser til Finland er det allerede hjemmel for å etablere slike løyper, idet alle disse kommunene ligger i Finnmark eller er blant de kommunene i Nord-Troms som omfattes av særreglene for Nord-Troms og Finnmark, jf. motorferdselloven § 4 og nasjonal forskrift § 4.

Formålet med løypene skal være tilgang til det svenske løypenettet, og legging av løypetrase skal gjenspeile dette. Hjemmelen kan ikke benyttes til å etablere løyper for generell turkjøring i grensekommunene. Løyper kan legges via en nabokommune dersom det vil være mer skånsomt for naturmangfold og friluftsliv om nabokommuner samarbeider om en tilførselsløype.

Utgangspunktet når løypetraseen skal fastsettes må være korteste vei fra utgangspunktet og til grensen der påkobling til løypenett skal skje. Det må tas høyde for tilrettelegging av infrastruktur i form av parkeringsplasser mv.

Departementet foreslår at det stilles krav om at løypene skal krysse grensen ved offentlig vei, men ber spesielt om høringsinstansenes syn på dette.

Det må forutsettes at etablering av slike løyper skjer i samråd med den aktuelle svenske kommunen.

Departementet vil vurdere nærmere retningslinjer for disse løypene i samråd med Justisdepartementet.

Nord-Troms og Finnmark: Adgang til å etablere tilførselsløyper fra reiselivsbedrifter til det åpne løypenettet

I Nord-Troms og Finnmark er det med hjemmel i motorferdselloven § 5 annet ledd og nasjonal forskrift § 4 etablert snøscooterløyper for allmennheten. Løypene er lagt ut av Fylkesmannen etter forslag fra kommunene.

Regelverket for transport i utmarksnæring hjemler kun transport av materiell og utstyr (jf. nasjonal forskrift § 5a) og åpner ikke for persontransport med snøscooter gjennom utmark til disse åpne løypene. I likhet med lokalbefolkningen må reiselivsbedrifter som ikke holder til ved en åpen løype frakte sine gjester til løypa på annen måte enn ved å kjøre snøscooter gjennom utmark.

I utgangspunktet mener departementet at reiselivsnæringens behov for tilgang til løypene søkes dekket ved at de åpne løypetraseene legges slik at de i størst mulig grad tilfredsstiller behovet til både lokalbefolkningen og reiselivsnæringen.

Begrensningen til transport av materiell og utstyr gir imidlertid ikke nødvendigvis like god mening i Troms og Finnmark, der det er anledning til å ha åpne snøscooterløyper, som i resten av landet, særlig ikke der hvor avstanden mellom reiselivsbedriften og løypa er kort.

Departementet foreslår derfor at det åpnes for at kommunen skal kunne gi tillatelse til reiselivsbedrifter for kjøring til de åpne løypene fra bedriften såfremt strekningen gjennom utmark ikke overstiger 500 meter. Slike løyper skal fungere som rene tilførselsløyper. Rasting og leirslagning skal ikke skje langs tilførselsløypa, men langs de åpne løypene der dette ut fra sikkerhetsmessige og praktiske grunner aksepteres i en avstand på inntil 300 meter fra merkestikkene.

Departementet foreslår at tillatelse til kjøring til de åpne løypene fra reiselivsbedrifter bare skal kunne gis for kjøring i grupper med guide. Tillatelse bør videre bare kunne

gis til virksomheter som oppfyller kravene i gjeldende forskrift § 5 a. Det vil si at virksomheten må være registrert i Enhetsregisteret og at tillatelse ut over en prøveperiode på to år bare kan gis til virksomheter som kan dokumentere en samlet omsetning som gjør at virksomheten er momspliktig. Tillatelsen skal i så fall kunne forlenges med inntil fire år av gangen.

Nord-Troms og Finnmark: Sammenknytning av løyper mellom kommuner

Det er i dag et omfattende løypenettverk i Nord-Troms og Finnmark, jf. særordningen for disse fylkene som er omtalt foran. I henhold til retningslinjer fra Miljøverndepartementet har hovedregelen de senere årene vært at det ikke opprettes nye løyper etter denne ordningen uten at det kuttes tilsvarende lengde i eksisterende løyper. I konkrete tilfelle kan det likevel være forhold som tilsier at dette prinsippet bør fravikes. Departementet ser særlig at dette kan være aktuelt der det gjelder sammenknytning av eksisterende løyper over kommunegrenser. Departementet vil derfor åpne for at slik sammenknytning som hovedregel skal kunne skje uten krav om kutt i eksisterende løype. Det samme gjelder for sammenknytning av løyper mellom kommuner som grenser til Finland og løyper på finsk side. Departementet vil komme tilbake til dette i eget skriv.

Motorferdsel ved ettersøk av skadet storvilt utenom ordinær jakt

Motorferdselregelverket gir i dag ingen hjemmel for bruk av motorkjøretøy i forbindelse med søk etter skadet storvilt, forårsaket av for eksempel påkjørsel. I § 29 i forskrift om utøvelse av jakt, felling og fangst heter det at «Den som utenom ordinær jakttid eller fellingsperiode kommer over skadet storvilt eller kongeørn som er påført store lidelser og ikke kan leve eller bli frisk, skal umiddelbart melde dette til kommunen. Kommunen skal sørge for avlivning dersom dyret ikke kan bli friskt.»

Ved kollisjoner mellom storvilt og motorkjøretøyer er det kommunens oppgave å sørge for at viltet ikke lider unødvendig. Det betyr at kommunen må sørge for ettersøk og avliving hvis dyret ikke er dødt. Ved ettersøk og avliving av skadet storvilt er det av stor betydning å få gjennomført dette på en rask og effektiv måte. I de tilfeller ettersøket foregår i regi av kommunen, er det i veiledningen til § 29 i forskrift om utøvelse av jakt, felling og fangst åpnet for å benytte hjelpemidler som ikke er tillatt under ordinær jakt, for eksempel bruk av motorkjøretøyer. Kommunen kan overlate dette arbeidet til andre, men kommunen har ansvar for at det blir gjort og at det blir utført på riktig måte.

Adgangen til bruk av hjelpemidler gjelder ikke for jegere og jaktlag som foretar ettersøk i egen regi under ordinær jakt. Her vil viltloven §§ 20 og 21 gjelde.

Departementet foreslår at det tas inn en direkte hjemmel i motorferdselsforskriften som åpner for bruk av motorkjøretøy til dette formålet. Adgangen til bruk av motorkjøretøy vil være klart begrenset til ettersøk i kommunal regi, og til tilfeller der kommunen

mener det er hensiktsmessig med bruk av motorkjøretøy ut fra dyrevelferdsmessige grunner.

Oppheving av § 5 første ledd bokstav d (utmarksnæring for fastboende)

Nasjonal forskrift § 5 a åpner for at kommunen kan tillate transport av materiell og utstyr i forbindelse med utmarksnæring. Bestemmelsen ble tatt inn i forskriften etter en forskriftsendring i 2009. I rundskriv T-6/09 skriver Miljøverndepartementet følgende: «Departementet regner det som sannsynlig at forskriften § 5 første ledd bokstav d vil få liten praktisk betydning etter vedtakelsen av ny § 5a, og vil ved senere revisjon foreslå denne opphevet.»

Bestemmelsen i § 5 første ledd bokstav d gir kommunen anledning til å tillate ”kjøring i utmarksnæring for fastboende”. Bestemmelsene overlapper hverandre i stor grad, noe som skaper noe usikkerhet vedrørende bruken av bestemmelsene og forholdet dem imellom, herunder også forholdet til dispensasjonsbestemmelsen i forskriften § 6. Bestemmelsene skiller seg fra hverandre i hovedsak ved at § 5 første ledd bokstav d gjelder snøscooter, mens § 5a gjelder motorkjøretøyer, også på barmark, ved at § 5 første ledd bokstav d åpner for persontransport i visse tilfeller (eks. transport av gjester til utleiehytter), mens § 5a er begrenset til transport av materiell og utstyr og ved at § 5 første ledd bokstav d ikke stiller nærmere krav til omfanget av inntjening. Etter § 5a kreves registrering i enhetsregisteret og en forlengelse utover to år er betinget av momsplikt.

Departementet mener det er uhensiktsmessig å ha to bestemmelser i samme forskrift som hovedsaklig regulerer det samme, og foreslår at § 5 første ledd bokstav d oppheves. Departementet antar at den selvstendige betydning § 5a har i dag i all hovedsak er knyttet til tillatelser til persontransport, spesielt transport til utleiehytter. Departementet mener slik transport bør vurderes gjennom søknad om dispensasjon etter forskriften § 6.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslagene medfører behov for økt tilsyn og kontroll i regi av SNO og politiet for å sikre at kjøring skjer i tråd med regelverket. Det vil videre være behov for ressurser til dokumentasjon av kjøring, herunder fra fly, og behov for innkjøp av scootere, samt andre driftsutgifter. Forslagene vil også medføre merarbeid i kommunene som ønsker etablering av løyper og hos fylkesmennene med behandling av forslag og søknader. I tillegg kommer statens kostnader til evaluering.

7. Forslag til forskriftsendringer

Forskrift om endringer i forskrift 15. mai 1988 for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag

Fastsatt av Miljøverndepartementet (dato) med hjemmel i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 4a.

I

I forskrift 15. mai 1988 nr. 356 for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag gjøres følgende endring:

§ 3 ny bokstav j skal lyde:

j) nødvendig søk etter skadet storvilt utenom ordinær jakt når søket foregår i regi av kommunen.

§ 4 nytt fjerde ledd skal lyde:

Kommunen kan etter søknad gi tillatelse til å bruke snøscooter for å frakte kunder mellom reiselivsbedrift og løype som er lagt etter bestemmelsene i første ledd. Tillatelsen skal gjelde kjøring i samlede grupper med guide tilknyttet bedriften og skje i trasé fastsatt av kommunen, der strekningen gjennom utmark ikke skal overstige 500 meter. Kommunen kan bare gi tillatelse til bedrifter som er registrert i Enhetsregisteret. § 5a annet ledd gjelder tilsvarende.

Ny § 4 a skal lyde:

I kommuner som grenser til Sverige kan Fylkesmannen etter forslag fra kommunestyret gi forskrift om snøscooterløype for transport til og fra snøscooterløyper i Sverige.

Slik løype skal ikke

- a) legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder*
- b) være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften*
- c) legges i skredutsatte områder eller bratt terreng*

Det skal søkes å unngå løype i inngrepsfrie naturområder som er 3 eller flere kilometer fra et teknisk inngrep.

Ved etablering av løype skal det tas hensyn til

- a) støy og andre ulemper for friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder og kulturminner og kulturmiljø,*
- b) sikkerhet for de som kjører og andre*

Løypene skal legges slik at grensekryssing skjer ved offentlig vei.

Fylkesmannen fastsetter nærmere vilkår for bruk av løypene.

§ 5 første ledd bokstav d oppheves. Nåværende bokstav e blir ny bokstav d

§ 7 tredje og fjerde ledd skal lyde:

Kommunens vedtak etter §§ 4 fjerde ledd, 5, § 5a og § 6 kan påklages til fylkesmannen.

Kommunene skal rapportere behandlingen av saker etter §§ 4 fjerde ledd, § 5, § 5a og § 6. Miljøverndepartementet fastsetter rapporteringsform. Rapporteringsplikten kan utvides til også å gjelde andre forhold vedrørende motorferdsel.

II

Endringene trer i kraft (dato)

Med hilsen

Torbjørn Lange (e.f.)
avdelingsdirektør

Hege Feiring
seniorrådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk, og har derfor ikke håndskrevet signatur.

Adressater:

Departementene

Fylkesmennene

Fylkeskommunene

Kommunene

Direktoratet for naturforvaltning

Den Norske Turistforening

Framtiden i våre hender

Friluftslivets fellesorganisasjon

Friluftsrådenes Landsforbund

Greenpeace Norge

Kommunesektorens organisasjon (KS)

Miljøstiftelsen Bellona

Natur og ungdom

Norges Bondelag

Norges fjellstyresamband
Norges Hyttelag
Norges Hytteforbund
Norges Idrettsforbund og olympiske komite
Norges Jeger- og Fiskerforbund
Norges Miljøvernforbund
Norges Motorsportforbund
Norges Naturvernforbund
Norges Røde Kors
Norges Skogeierforbund
Norske Reindriftssamers landsforbund, P.b. 508, 9255 Tromsø
Norsk allmenningsforbund
Norsk Bonde- og Småbrukarlag
Norskog
Politidirektoratet
Riksadvokaten
Regjeringsadvokaten
Reindriftsforvaltningen, P.b. 1104, 9504 Alta
SABIMA
Sametinget
Snøscooterimportørenes forening
Statskog
Statens naturoppsyn
Utmarkskommunenenes sammenslutning
Verneområdestyrene
Villreinrådet i Norge
WWF – Norge
Økokrim